

„Dansteren“,
et halvårlig Nyheds- og Oplys-
ningsblad for det danske Folc
i Amerika.

DANISH PUBL. CO. LTD. II. SE.
Blair, Neb.

Tidsskriftet udkommer hvert 2. Marts og ved dag
16 pr. Aargang.
1 de forenede Stater \$1.50. Holsten - 200.
Blader udkommer i Danmark.
Bestilling, Betaling, Adresserstyring og
ander angivende Bladet anbefales:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Neb.

Kedariet: A. M. Andersen.
Alle Bidrag til „Dansteren“ Indhold:
Budhandlinger, Korrespondance og Artikler
af enkere Art. bedes udført af
A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at the Post Office at Blair, Neb.,
as second class matter.

Advertising Rates made known upon
application.

„Dansteren“

Blader sendt til Subskribenter, indtil udbyt-
ning. Oplysning modtages af Udgaverne, og al
Geld er betalt i Overensstemmelse med de
forenede Staters Postloge.

Raar Mormonerne henvender sig til Folk, der
anverner i Blader, enten for at have hos dem
eller for at få Oplysning om det anvernerede,
bedes de altid omstrede, at de jaa Amerikas-
men i dette Blad. Det vil være til gen-
siglig Ryte.

Pastor M. C. H. Rohe.

I Fredags Eftermiddags, altsaa
lige efter, at forrige Nr. af „Dan-
steren“ var udkommet, modtog vi gen-
nem Posten Budstab om, at Pastor
M. C. H. Rohe var død i Dag otte
Dage siden om Aftenen. „Han til-
kragte“, skriver vor meddeleser, Andrew
Petersen, Kenmare, R. I., North Dak.,
„hvor Bonneugen her i Trinitatis
Menighed og var også her til Kirke
sidst Søndag, men rejste hjem Man-
dag og blev da syg med det samme.“
Det var dødsdagen efter (Tirsdag
den 16. Januar), han døde. —
Pastor Rohe var omkring 61 Aar
gammel og havde jo, som flere Gange
kommt her i Bladet, i det sidste Par
Åar været meget syng. Vi venter
nærmere Meddelelse.

**Til Den forenede Kirkes
Præster og Missionærer.**

Bredre i Herren! Slema for Pa-
roclastrapport er nu sendt til alle
Den forenede Kirkes Præster, og flere
har allerede sendt dem tilbage ubehag.
Det har desværre hukommelighed! De øvrige
bedes videnligt om at udfordre Blan-
ketten fra Bladet, og have jo, som flere Gange
kommt her i Bladet, i det sidste Par
Åar været meget syng. Vi venter
nærmere Meddelelse.

Skamfundets Missionærer bedes
erindre Marsjældens Beslutning om at
sende Rapport over deres arbejde og
Rejsen til Selfretaten.

J. Br. Kærlig Erhördighed

L. Johnson,
Den forenede Kirkes Sekretær.
Waukon, Wis., 20. Jan. 1906.

Lidt mere om Utahmissionen.

Som jeg bemærkede i mit forrige
Skrift om Utahmissionen, at „Den
Sag maa og skal frem“, de Ord, som
vor Ven, Pastor Möller skuer til lille
Børn med i hemmelighed til Signe Petersens
Gode (2,000 Kroner til en domst
lukkede Kirke i Salt Lake City), saa
viil jeg gerne ved disse Vinter dømme
de øvnenavnte Ord endnu dybere ned
i Petersens Hjerte og Bevidsthed over-
for den Sag. Denne Gang ved kort
et melde, hvoredes vores Broderfolk
opfatter deres Skælling og Syn paa
Sagen.

Augustana-hymnens Bestektor skriver
følgende:

„Det maa vel indsparmes, at hoved
her har været vundet ved denne Virksomheds
efte storitet til de Forstørre-
ninger, som vi gjorde os, da vi for
23. Mar. siden begyndte denne Virksomheds. Men vi kendte ikke Sel-
tet. Vi kendte da ikke Mormonerne
faaledes, som vi nu kendte dem. Du
ved vi, at for saa vidt, som det gælder
Virksomheden blandt Mormonerne,
taa man vel ikke i noget Land finde
en højere Arbejdsmark end os.“

Men angret os, at vi har optaget
denne Mission? Anser vi de store
Øfre, den har træuet af personlige
Kraeft og Midler, for spilde? Haar
viste Spørgsmål maa vi svare nej.
Mere nu end nogen Sind har er vi

overbeviste om, at det var Herren, som saa ikke stærke vi os
løbde os til at opføre denne Mission, maaest med, at Herrens Time endnu
og han vil, at vi skal fortælle den, ikke er kommen, og maaest — for at
Det vil okkøn blant Mormonerne bringe et Billede — et vendte os om
findes hidværende Stæle, som arbejder
og er besvært, og som behøver et
Lur.

Vi læser i Danolds 2. Salme: For-
følge dem; og hvem skal forfølge
dem for dem, som ikke vi gør det?
Detter bræker sig ikke om saa se-
nere Mørker; de finder det bestem-
mere at arbejde blandt Lutheranere“.

Guds Hjælpere hedder dit fra vore nor-
de Venner efter „E. L. Kirkendine“:

„Vort Arbejde i Salt Lake City
har ikke været forgæves. Menigheden
har visinot ikke saa mange Medlem-
mer, men den har Medlemmer, som
erifter Gud og hans Ord, og som er
Guds Børn, hvilke Raadsdragninger
hvilken hengivelse, og de maa tilses.
Menigheden har også vist andre
Døre for sit Missionærarbejde, og der
er Mulighed for, at den kan vorte.
Der findes ikke blot Mormoner, men
ogsaa et altid voksende Antal Zet-
te-Mormoner. Hvis Mormonernes
politiske Magt brydes, som man maa
haaibe, snart skal de, saa kommer der
ubr. Dovs til at se en stor Indflyt-
ning af Zetle-Mormoner til Utah.
Den suur Rigdom af Mineralier og
paa frugtbart Jord, som her findes,
maa drage Kapitalister til Staten, og
vort Folks Antal her kommer da si-
fest til at forstøges.“

Disse Meldesteder holder for sig
selv. De holdt vore høje og næste
Broders Draslyn paa Sagen og deres
Opførelse af denne Mission. Vel
erindrer de, at det er en kærv Ar-
bejdsmark, at Arbejdet gaaer lang-
somt og træver store Øfre, men er
ingenlunde frugtess. De opfører
Missionen som et Kald fra Herren for
vores Folks Hjælp. De følger Kaldet,
de bugger, planter og saar, og Her-
ren giver Backen. — Stillede da i
Danste, son af Norbens trende Folk
har givet det største Præsentat til
Mormonerne, en ca. 25,000 af vores
Landsmænd, lige Henderne i Sta-
det og intet gør for disse Dusindet
af forstørre Landsmænds evige Frende.
Nej, og efter nej — den Sag maa
og skal frem!

Verner, varme Hjertet for Sagen
— skabt som for alle vores Øger,
saar stal det not hylles at faa bænde
den reste Mand, Virksomheden i Be-
vægelse og en evangelist-lutherst Kirke
bygget i Salt Lake City. I 1,000
Kvinde, som var friwilligt og med
Glæde lagde det første \$1.000 paa
denne Missions År, tag sat igen
med Forbund, Kærlighed og Offer-
værdighed, og Herren stal nok svare med
Velsignelse.

Med Fredens Hilsen
G. B. Christensen.

Bækkelje.

Jeg plantede Apollo's vandebe, og
Gud gav Bækst. Saar er nu høerten
den noget, som planter, ikke heller den
som vande, men Gud, som giver
Vækst! (1. Molt. 3, 6—7).

Jeg var glod ved at føre et Ord
fra min gamle Ven og Broder N.
Nielsen i „Dansteren“, og det, som
kærlig gjorde mig glad, var Gunnar,
som havde valgt. Bækkelje — det
lyder jo fra mange Bladet baade i
dette Land og i vort Fædreland, og
Ordet synes at blide stærke for mig,
kend det hældningsløbbaare, og
jeg malte suffe i mit Hjerte og sige:
Ja Herre, giv os Bækkelje bladet vor
Folk i dette Land. Ordet begejrer jo,
at det er nogen, som høver, og det
Menneste, som sikrer, ved jo ikke, hvad
der foregaar omstænd. Ja vi
første jo føje til: det. Det kan jo
kæmme og maaest ofte have stønne
Drømmen, ja, vi har jo hørt Tale om,
at Menneste drømte, de var i Hjerte-
sen, men nuar de vognede, fandt de
sig selv paa Jordens, ja jordiske. Bro-
dersyn synge: Alt vidste du, at man sig
kan drømme i Hjerte, det, det ei
føle let er gjort. Nej, Mennester maa
være vognede for at naa Hjerte, og
jeg maa tilstaa — og man ikke mange
Guds Børn maa mit —, at vi er kun
højt vognede, selv om vi som fattige
Syndere har suet Jesu og glæder
os i ham. Om der rigtig som Bæk-
kelje blandt Guds Børn, men det ikke
være blive anderledes med at samles
og i Forstening hede: Herre, giv os
Bækkelje! Det har i Grunden været
sagt her ikke saa støtte, just dette:
hunde vi ikke blive enige om at hebe
Herren om et Bækkelje paa denne
Plads, og det skulle synes, at vor der
noget, Guds Folk sunde blive enige
en, maaest det være dette. Naar det

Tornene, naar Troen igen bliver
plantet derinde, som jo står ved Hjel-
ven, og Hjælpen ved Guds Ord.
Og det er jo ikke ualmstigt for os, at
selv blomstret de Mennester, som har
stillet sig til Menigheden, er der man-
ge, i hvem denne Plante ikke vokser.
Jeg vil nu ikke prøve paa at udtale
Hjælpen i hvilken disse Germinger
var i deres Mørker; de findes
no, der sidder, at Baadene stulde
jævnerbrydes, og Rebene fastes af.
Blot et vil vi maaest os: de forstel,
der stulde Magt til. Og hvor klart
er det jo megne Forstel, og det er
værlig, at der var ogsaa paa det
andetige Omstænd. Det tunde vi
at den stulde Magt til. Og hvor klart
er den stulde Magt til.

Vi løser i Danolds 2. Salme: For-
følge dem; og hvem skal forfølge
dem for dem, som ikke vi gør det?
Detter bræker sig ikke om saa se-
nere Mørker; de findes det bestem-
mere at arbejde blandt Lutheranere“.

Endnu er det ikke vore

bestilling, Betaling, Adresserstyring og
ander angivende Bladet anbefales:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Neb.

Kedariet: A. M. Andersen.

Alle Bidrag til „Dansteren“ Indhold:
Budhandlinger, Korrespondance og Artikler
af enkere Art. bedes udført af

A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at the Post Office at Blair, Neb.,
as second class matter.

Advertising Rates made known upon
application.

.

Det er vanstelligt at sige, hvilket

Brækket af Mennester talte over

Dimtoet: Biblen som Guds Budstabel, siden

jeg sidst stod om Nybyggerlivet her-

oppe. Da begyndte Talerne

at være mere vortig og voldsomme.

Det var den Gang, vi var ved

at lede efter Kærlige. Det er imidlertid

hvorfor ikke jeg ikke kan fortælle

noget om det vortig og voldsomme.

Det er ikke vortig